

bleven kritiseret og forkastet, saa er jeg ikke saa ganske sikker paa, at det vilde lykkes et Udvalg i den Henseende at finde en Udvej, som var antagelig. Jeg skal imidlertid erkende, at hvis man i den Henseende kunde finde en Udvej, vilde man jo være kommen et Skridt henimod Opfyldelsen af det i og for sig ikke uberettigede Ønske, at Byraadene i Købstadkommunerne paa samme Maade, som Tilfældet er med Københavns Kommunalbestyrelse og Sogneraadene, kunne vælge deres Formand selv. At der under disse Overvejelser ogsaa maa inddrages Spørgsmaalet om Ligevægten, om jeg saa maa sige, i Byraadet mellem de Medlemmer, der ere valgte af de højstbeskattede, og dem, der ere valgte af den hele Vælgerklasse, er mig ganske klart, og Købstadforeningsmødets Resolution levner for mig ikke nogen Tvivl om, at den ganske overvejende Del af Købstadforeningernes Repræsentanter ikke var i Tvivl om, at dette burde opstilles som en bestemt Betingelse, naar man skred til en Forandring af det bestaaende Forhold. Jeg tror heller ikke, at Overdommer Rosenstands Udtalelse i sin Helhed vil kunne tages til Indtægt for det af det ærede Medlem for 7de Kreds (Berthelsen) forfægtede Standpunkt. Der er i Virkeligheden efter min bestemte Erindring ikke fra den Side udtalt mere, end der er udtalt i Dag fra en hel Række Talere, og ogsaa nu fra mig, at det vilde være naturligt og ønskeligt, om man kunde naa til en Ordning, hvorefter Byraadene kunde udnævne deres Formand. Men der er samtidig føjet en Række Betingelser til, og i den Henseende er jeg af den Mening, at heller ikke det Medlem af Købstadforeningens Delegeretmøde, som det ærede Medlem nævnede, danner nogen Undtagelse. Den almindelige Mening om denne Sag tror jeg er, at der egentlig ikke er nogen som helst paa-trængende Nødvendighed for nogen Forandring. Der er, som det ogsaa blev fremhævet i Dag, ikke fra Købstæderne fremkommet noget Ønske i den Henseende, og de Ønsker, som senest ere fremsatte i denne Sag, maa siges nærmest at gaa i den modsatte Retning. Jeg har jo ikke nogen som helst Grund til at betvivle, at de Medlemmer i Folketinget, som have fremsat dette Forslag — det er jo et privat Lovforslag fra enkelte Medlemmer af en bestemt Gruppe — virkelig oprigtig have ønsket at gavne de danske Købstæder ved dette Forslag, men det er dog min Mening, at hvis man fra Folketinget eller

fra Rigsdagen i det hele igennem Lovgivningen vil vise en Opmærksomhed og Interesse for de danske Købstæder, vilde der uden Vanskelighed kunne findes forskellige andre Omraader, hvor man vilde kunne gøre det og være sikker paa at høste en større Paaskønnelse fra Købstæderne, end jeg mener, at man vil høste, hvis det lykkes at gennemføre dette Lovforslag. Jeg skal altsaa efter disse Bemærkninger gerne udtale et Haab om, at det maatte kunne lykkes i Udvalget at finde en Form, som paa samme Tid kunde sikre Vælgerne, sikre Statens Tilsyn og give Byraadets Medlemmer Adgang til at vælge deres Formand selv. Hvis det skulde lykkes, vilde der naturligvis ikke være andet end Tilfredshed med et saadant Resultat, men skulde det ikke kunne lykkes, tror jeg, ligesom flere af de ærede Talere i Dag, at vi bør holde os til den nuværende Ordning, indtil det Øjeblik kommer, da det paa Grund af andre betydningsfulde Forandringer i vor øvrige Lovgivning vil blive nødvendigt at skride til en Forandring i de bestaaende Forhold paa dette Omraade.

Oct. Hansen: Det, som er Hovedpunktet ved det foreliggende Lovforslag, nemlig at Borgmestrene i Købstæderne skulde vælges af Byraadet, det synes der jo at være almindelig Enstemmighed om. Alle de Talere, som have udtalt sig i Dag, derunder den ærede Minister, og paa Købstadkommunalrepræsentationernes Møde paa Frederiksberg i Sommer, sige jo allesammen: Ja, Gud bevares, det er jo egentlig selvfølgelig, naar vi skulde have kommunal Selvstændighed, at Byraadene skulde vælge deres Borgmester, deres Formand. Men det er egentlig saadan en noget mere kølig, akademisk Anerkendelse af, at det er rigtigt i og for sig. Naar man kommer nærmere ind paa Lovforslaget, er der saa mange Men'er, saa er der den Grund og den Grund, som bevirker, at det i og for sig rigtige Princip — jeg kan sige grundlovsmæssige Princip — ikke kan bringes til Udførelse. Saa kommer man med Betragtninger, som f. Eks. naar den ærede Minister siger, at de Borgmestre, vi hidtil have haft, have da virkelig været fortræffelige Mennesker allesammen, selv den Borgmester i Helsingør, som blev beskyldt for Dovenskab, det viste sig at være en Fabel, han var slet ikke doven, det var en udmærket Borgmester, og i Aalborg havde de haft fire Borgmestre efter hinanden, som vare fortræffelige Borgmestre. Man